

ಹಾಕಬೇಕಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನವರೂ ಏಕೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು ? ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಲಾಭ ದೊರಿಯುತ್ತದೆ ? ಇವತ್ತು ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಜಲ ಮಂಡಲಿಗೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೊಳವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ನೀರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೂ ಒಂದರದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಇರತಕ್ಕ ತೊಡಕನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್. - ಪೂನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವತಿಯಿಂದ ಜಲ ಮಂಡಲಿಗೆ ಹಣ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದು ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಹಳೆಯ ಬಡಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ.

LEGISLATIVE BUSINESS

THE KARNATAKA TODDY WORKERS WELFARE FUND BILL, 1981.

Leave to Introduce

SRI A. B. JAKANUR (Minister for Labour).— Sir, I beg to move.

“That leave be granted to introduce the Karnataka Toddy Workers' Welfare Fund Bill, 1981.”

MR. SPEAKER.— The question is :

“That leave be granted to introduce the Karnataka Toddy Workers Welfare Fund Bill, 1981.”

The motion was adopted and leave was granted.

SRI A. B. JAKANUR.— I introduce the Karnataka Toddy Workers' Welfare Fund Bill, 1981.

MR. SPEAKER.— The Bill is introduced.

THE PREVENTION OF DISTRUCTION AND LOSS OF PROPERTY BILL, 1981

Motion to Consider

SRI Y. RAMAKRISHNA (Minister for Law and Parliamentary Affairs).— Sir, on behalf of the Chief Minister, I beg to move.

“That the Prevention of Destruction and loss of Property Bill, 1981 be taken into consideration.”

The question was proposed

† ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಸೂದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಅತಿ ಜರೂರಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದಂಥದ್ದು. ಕಾರಣ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಯಾಣ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ ಇದು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರೈತರ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮುಷ್ಕರಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರು ಅನೇಕ ಸರ್ಕಾರೀ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಖಾಯಂ ಜಖಂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಟೈರುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮುಷ್ಕರ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಹ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳಿಗೆ ಜಖಂ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೬ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ ೨ರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಜನ ಅಥವಾ ಗುಂಪು ಸರ್ಕಾರೀ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ೬ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮತ್ತು ೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸವನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ, ಹಾಗೂ ೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ದಂಡವನ್ನು ಕೂಡ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿಯಮ ವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೩ರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಕೇಳಿದ ಅವರಿಗೆ ಬೇಲೆ ಕೋಡಬಾರದು, ಅವ ರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ವಿಧಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ್ದೇ ಅದರೆ (ಅದು ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದರೆ) ಅಂಥ ಜನರ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡಿದಂತೆಯೇ ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ ೪ರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಯಾಣ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† SRI C. M. ARUMUGHAM.— Sir, this is a Bill replacing the Ordinance issued on 16-6-1981. I would only ask the Government as to where was hurry to promulgate this Ordinance when they knew that the Assembly is meeting on 22nd June 1981. This is in a very bad taste. Knowing fully well that the Assembly is meeting on 22nd June 1981 bringing this Ordinance is nothing but infringing the rights of the Legislature. Nothing is going to happen within six days time. The action taken by the Government in promulgating this ordinance is not correct. It is irrelevant and unnecessary. Therefore, I feel that this Ordinance ought not to have been issued.

Sir, as the Hon'ble Minister for Law and Parliamentary Affairs put it. Consequent on the recent incidents of burning of motor vehicles, public and private properties particularly in Bangalore and around Bangalore, the Government brought this Bill. But I would only submit that there is no need for this Bill unless you want a deterrent panishment. The Indian Penal Code, Sections 425, 426, 427 to 440 provide for punishment. Here, you want to punish the guilty with 5 years imprisonment, and not less then six months. Again you want to have the Collective Fine. This punishment is by

Court. Giving imprisonment for five years or six months or collecting fine is done by the Court of law. Now, by imposing collective fine, you are taking away the right of the Court and you know that the Government is formed by the politicians.

Then refering to clause (2) of Section 4.

“The notification made under sub-section (1), shall be proclaimed in the area by beat of drum or in such other manner as the State Government may think best in the circumstances to bring the imposition of the collective fine to the notice of the inhabitants of the said area.”

Supposing if there is any mischief in Jayanagar, you want to collect the collective fine from the people of Jayanagar. If the people of Jayanagar, Rajajinagar or any other part want to argue, and engage an advocate to represent the case, there is no provision.

You have taken away the right of the Court, which you cannot. Imposition of collective fine? Who should decide? Tomorrow, sitting here you may write that Rajajinagar people did not vote for you and so impose collective fine. The Government may nominate or delegate the powers to somebody, may be an Assistant Commissioner or a Deputy Commissioner or a Tahsildar. Do you want the aggrieved persons to go to the Revenue Officers? These are the matters concerning the courts. There is no need at all to bring this Bill. That is my point, because this ‘commission of mischief’ has been said in several words in the Indian Penal Code. You can kindly see Section 426 of the Indian Penal Code. It provides for punishment. It says like this :—

“Whoever commits mischief shall be punished with imprisonment either for description of a term which may extend to three months or with a fine or with both.”

You also kindly see Section 427.—

“Whoever commits mischief and thereby causes loss or damage to an amount of Rs. 50 or upwards, shall be punished with imprisonment either for description for a term which may extend to two years or with fine or with both.”

What else you want ?

SRI Y. RAMAKRISHNA.— More I want.

SRI C. M. ARUMUGHAM.— This is enough.

SRI Y. RAMAKRISHNA.— Government wants more.

SRI C. M. ARUMUGHAM.— You want to hang them in the streets? It is the intention of the Government? This Law is there. It has stood the test for all these years. I agree that buses were burnt. I agree that buses should not be burnt. Nobody will say that they can be burnt. Nobody will say that shops must be looted. You cannot blame the worker or somebody else for that. Some disgruntled elements may join and destroy. But for that there is provision. Overriding Powers are not necessary. There is absolutely no need for this. You want more than two years punishment?

SRI Y. RAMAKRISHNA.— Yes. All these questions were considered and it is in consultation with the Central Government that I have brought this Bill because punishment given under the Indian Penal Code is not sufficient to meet the gravity of the situation.

SRI C. M. ARUMUGHAM.— I am bringing to your notice that it has stood the test for all these years. And if the Government of India are so desirous of bringing this and have permitted you, they can amend the Indian Penal Code itself because it deals with so many sections. I do not want to read all those since I do not want to take the time of the House. I know you might have gone through all this. I only say that it is outside the purview of the Government to put collective fine. It must be done by the Court only. It cannot be done by the Government. The Government cannot declare certain areas as disturbed and ask the residents to pay collective fine. Under what authority you are bringing this?

SRI Y. RAMAKRISHNA.— Under Article 213 of the Constitution of India, Government has got a power to bring this Bill.

SRI C. M. ARUMUGHAM.— Government has no power to interfere and take away the powers of the Courts. Some other body must do it. Sitting in the Cabinet you cannot bring a legislation. You cannot draft a Bill and pass yourself. It is the duty of the legislature. It is the duty of the judiciary to enquire. It is the duty of the Police Department to prosecute. The work assigned to the Government is different than the Judiciary and the Legislature. Kindly go through it.

SRI Y. RAMAKRISHNA.— There is a similar provision in the Civil Rights Act *i.e.*, collection of punitive tax. It is on the same analogy that we have brought this.

SRI C. M. ARUMUGHAM.— That is different than this one. That is because, if certain locality indulges in violence and people are affected, those people must pay the fine. But here it is not so;

This is a different one. I would only submit to the Government that the power of the Court shall not be taken away by any means. That is the point. And who should collect this fine? You are saying that you will declare by beating drum. Before you beat drums, there is no opportunity for the local people to represent. They will know only after beating drums and declaring it; and imposing collective fine. Only you say the aggrieved persons should present a petition to the Government.

SRI Y. RAMAKRISHNA.— Because the Government is the owner of the buses. Therefore petition must be given to the Government. That is why we have made it quite clear in sub-section (3) (a).

SRI C. M. ARUMUGHAM.— Alright. You impose a collective fine and then the aggrieved persons must come before you. Is there any opportunity for those people to represent to the Government? There is no provision to that effect. One more aspect I would like to bring to your notice. Under the Constitution, a person can be punished for one offence only once. He cannot be punished twice for the same offence.

SRI Y. RAMAKRISHNA.— Taking into consideration the gravity of the offence of burning the buses, in consultation with the Government of India we have brought this. No doubt provision is there. But Government felt that it was necessary. Therefore we have prescribed deterrent punishment.

MR. SPEAKER.— The point is that can an individual be punished twice?

SRI C. M. ARUMUGHAM.— Here it is. You punish him for unlawful assembly. And if it is not there, on assembly not unlawful will become unlawful subsequently. When he is punished under this Section, the locality in which he resides is also punished with collective fine. Now what happens is the person concerned, is individually punished and then collective fine on the locality to which he belongs is imposed. He has to pay that also. Then he is punished twice for the same offence. That is the point I am making. Therefore I would urge the Government to take out this provision. As I have said, nobody will say that buses should be burnt, property should be looted and personal property should be damaged. Nobody will agree to it. But for all these things there is adequate provision in the Indian Penal Code. There is no need for a separate Bill or Law or Ordinance. Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಅನಂದರಾವ್ (ರಾಜಾಜಿನಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಗ್ರಹವಾಚ್ಛ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮ್ಮ ಸಚೇತಕರು ಮಾತನಾಡುವ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಡಿ. ಸೋಮಪ್ಪ.—ಈಗ ಮಾತನಾಡುವವರೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಇದನ್ನು ಹೈತನ್ಮ ವರ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಚಳವಳಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇಂದು ಚಳವಳಿ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಪದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂಥ ಗಂಭೀರತೆಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಚಳವಳಿಗಳೂ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಬಹುತೇಕ ಚಳವಳಿಗಳು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದು ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ. ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲೂ ಎರಡು ರೀತಿ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಂತೂ ಇಂಥಾ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಲ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಆಹುತಿ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳು. ವಿಮ್ಯಾರ್ಚಿ ಚಳವಳಿಯಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳವಳಿಯಾಗಲೀ ಇನ್ನಾವುದೇ ಚಳವಳಿಯಾಗಲೀ ಅವರ ಕೈಗೆ ಮೊದಲು ಸಿಗುವುದು ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳು. ಮೊನ್ನೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ಬಂದ್ ಚಳವಳಿಗಳು ನಡೆದವು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಚ್ಚಿ ಸುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಸುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಆನಂದವಿರುತ್ತದೆ ಅದು ರಾಕ್ಷಸೀ ಆನಂದ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಗಳು ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಓಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳವಳಿಯ ದಿನ ನಡೆದ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲೆಂದು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಸುಭಾಷ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಗಲಬೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗವನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಚಳವಳಿಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ನೀಡುವ ಜನರೇ ಸೇವೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆನು ಲಾಭವೆಂದು ನಾನು ಸುಟ್ಟವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ಹೀಗೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ತನಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗವನಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿವು. ಚಳವಳಿ ನಡೆಯುವಾಗ, ಚಳವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಜನರ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಹಾನಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದು ಅವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಆಗದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ, ಚಳವಳಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಟ್ಯಾಬುಲೆಟುಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಚಳವಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದ ಟ್ಯಾಬುಲೆಟುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಇನ್ನೂ ನಗರಸಭೆಯವರಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಬುಲೆಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶ

ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದಂದರಿಂದ, ಇಂಥಾ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಕಾನೂನು ತಂದು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಾಗತಾರ್ಹ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ದಿಟ್ಟ ಕ್ರಮ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ. ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ವಾದ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಚಳವಳಿಗಳು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪ್ರಾಣ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಸಾಗತಾರ್ಹ. ಆದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನು ಅನುಮಾನಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಳವಳಿಗಳು ನಡೆದು, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುವವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಫ್ಯಾನ್ಸಿಗೋಸ್ಟರ ಬಂದಾಗೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ “ಬಂದ್” ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ “ನಾಳೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಂದ್” ಎಂದು ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಂದ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಬಂದ್‌ಗೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟು ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡುವ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಮೂದೂ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಬೀದಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸರು ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೊಲೀಸರ ನಡೆದದ್ದೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಪೊಲೀಸರ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಂದು ಬಸ್ಸನ್ನು ಕೆಲವರು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು ಚೆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಸ್ಸನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹಿಡಿ ಹೋದ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದ ಆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಲವರು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಕಾರಿಗೂ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದರು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಯಾರ ಮೇಲೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರಿ? ಚಳವಳಿಗಾರರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದು, ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಸಮಾಜಭಾತಂಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಾಡಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಚಳವಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಬಂದ್‌ಗೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ನಡೆಯುವ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನು ಯಾರು ಬಂದ್‌ಗೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪೊಲೀಸರು ಹೋಗಿ ಸುಡುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಂಬಿ ಮತ್ತು ಗಲಾಟೆಗಳಾದಾಗ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅದು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಬಂದ್ ಮತ್ತು ಚಳವಳಿಗೆ ಕರೆ ನೀಡಿದವರನ್ನು ಗಲಬೆಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿ ಇದೆ ಎಂದೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಚಳವಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೆರವಣಿಗೆಗೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಚಳವಳಿ ಅಥವಾ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾದರೆ ಅದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೊಡದು. ಅದೂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಮಂಜ್ಜಳಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವರನ್ನು

ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರಿಂದ ಮುಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಳುವಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಸುಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಬೀದಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕವರನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಘಾತುಕರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳ ಮೇಲೆ ದಂಡ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಇಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಘಾತುಕರು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಮನೋದೇಶ ಇದೆ.

೨-೨೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಿಂಸಾಚಾರ ನಡೆಯಿತು. ೩೦-೪೦ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರು, ಚಳುವಳಿಗಾರರು ಯಾರು ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವನೇ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದು, ಬಸ್ಸು ಸುಟ್ಟಿದು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ? ಬಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪಟ ಪಟ ಎಂದು ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ದೊಂಬಿ ಗಲಾಟೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—It is the job of the prosecution. They will identify. They will bring the accused before the Court.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಅಂದರೆ ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಚಳುವಳಿಗೆ, ಬಂದರೆ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಅವರನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಚಳುವಳಿ ಬಂದೆಗಳಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂಸಾಚಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೆ ? ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚಳುವಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ? ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡುವಂತೆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ದಂಡಿ ಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ಚಳುವಳಿಗಾರರಲ್ಲಿ, ಚಳುವಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ ಅಂದರೆ, ೨೦ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಚಳುವಳಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು, ಲೈಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ತಾವು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಮೂಹಿಕ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ? ಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ಗುಂಡಾಗಲು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ, ಬಲ್ಲಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿ, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ, ಏನೇ ಬ್ಲಾಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರೇನೂ ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅಪರಾಧ ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಕುರುಡು ಪದ್ಧತಿ, ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಗರೀಕವಾದಂತ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರ ಧಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೦ ಜನ ಗುಂಡಾಗಲು ಗಲಾಟೆ ದೊಂಬಿ ಮಾಡಿದರೆ, ೧೫೦ ಗುಡಿಸಲಿನವರು ಹಿಂಸಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ? ೯೯ ಜನ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ. ಒಬ್ಬ ನಿರಪರಾಧಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಕ್ಲಾಷ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಧಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ? ನಿರಪರಾಧಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ತೆಕ್ಕೇಡ್.—ತಾವು ಲಿನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಓದಿ.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ ತಾವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಿದ್ದೀರಿ ಹೇಳಿ ೧೦,೦೦೦ ಜನ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಧಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ? ಧಂಡ ಹಾಕುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಧಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಸಾಳೆ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಇದು ಅನಾಗರಿಕವಾದ ಪದ್ಧತಿ, ವೈಚ್ಛಾನಿಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ತೆಕ್ಕೇಡ್.—ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳು ಬದಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಯೋಗ್ಯ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನಾನು ಕಾನೂನು ತಜ್ಞನಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೀರಿದಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಾರದು.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—I request th Hon. Member to go through Clause 5 which gives sufficient guide lines You please go through that.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧಂಡ, ತಪ್ಪು ಧಂಡ ಹಾಕುವುದು ಮೂಲತಃ ತಪ್ಪು. ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—If the hon. Member would yield, I would like to read Sectoin 10A of Protection of Civil Rights Act, 1955, Government of India. I would like Sri Arumugham to hear this.

“10A. (1) If, after an inquiry in the prescribed manner, the State Government is satisfied that the inhabitants of on area are concerned in, or abetting the commission of, any offence punishable under this Act, or harbouring persons concerned in the commission of such offence or failing to render all the assistance in their power to discover or apprehend the offender or offenders supressing material evidence of the commission of such offence, the State Government may, by notification in the Official Gazette, impose a collective fine on such inhabitants and apportion such fine amongst the inhabitants who are liable collectively to pay it, and such apportionment shall be made according to the State Government's judgment of the respective means of such inhabitants and in making any such apportionment the State Government may assign a portion of such fine to a Hindu undivided family to be payable by it.

Provided that the fine apportioned to an inhabitant shall not be realised until the petition, if any, filed by him under sub-section (3) is disposed of.

Similarly provided.

(3) (a) That any person aggrieved by the imposition of the collective fine under sub-section (1) or by the order of apportionment, may within the prescribed period, file a petition before the State Government or such other authority as that Government may specify in this behalf for being exempted from such fine or for modification of the order of apportionment''.

This is the Act.

ಶ್ರೀ ಮಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್. — ಹಿಂದಿನವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ೧೦ ಜನ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಿರಪರಾಧಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಪುಂಡುಗಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಮೇಷ್ಟ್ರ ಕ್ಲಾಸಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಏಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಮೇಲೆ ಸಿಡಾನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮೊದಲೇ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೊಡೆತ ಹೊಡೆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. I am confining to the basic principle of Clause 4. I oppose this; it is basically unprincipled. ಇದೊಂದು ಅನಾಗರೀಕ ಪದ್ಧತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಸಿರುತ್ತಾನೆ ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಯಾರು ಚಳವಳಿಗೆ ಕರೆಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಯಾರು ಲೈಟ್ ಒಡೆದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿ. Basically I am not opposed to the objectives of the Bill. I welcome it and I want it, ದೇಶದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಲ್ಲದಿರುವವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅರುಣ್‌ಗಾರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಲ್ಲದಿರುವವರು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಕೆ. ತಕ್ಕೇಡ್ (ಪರಸಗಡ). — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, Prevention of Destruction of Loss of property Bill 1981. ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೇ ಬೇಕಾದಂಥ ಮನೋಧರೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಮನೋಧರೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಭ್ರಾತೃಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇವತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬಸ್ಸನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾಹನ ಚಾಲಕನಾಗಲಿ, ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಅನುಕಂಪ ಇರತಕ್ಕ ಯಾವ ಜನರೇ ಆಗಲಿ ಮೊದಲು ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಫಿರ್ಯಾದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಪ್ಪು ಸ್ಥರು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಛಾರ್ಜ್‌ಶೀಟ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಆನಂತರ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅದು

ತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಈ ಪುಂಡವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಜಸ್ಥಾತುಕ ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಥವಾ ನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸಹಾಯವೆಂದು ರಜುವಾತರ ಆದನಂತರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ದಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿಡುತ್ತಾರೆ.....

MR MALLUR ANANDA RAO.—I draw the attention of the Hon. Member to Clause 4 “Power of State Government to impose collective fine.”

I will read the operative portion of the Clause :

“.....the State Government may, by notification in the Official Gazette, impose a collective fine on such inhabitants.....”

The hon. member may please note this.

ಎನ್‌ಕ್ಲೆಪ್ಚರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಛಾರ್ಜ್‌ಷೀಟ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅನಂತರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಇದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

MR Y. RAMAKRISHNA.—You read further. Why have you left out the last sentence ?

MR MALLUR ANANDA RAO.—Government is vested with the power to impose fine. You may prescribe the rules. How can they pay ?

MR Y. RAMAKRISHNA.—According to the rules which you are going to approve in this House.....

ಇ ಮಳ್ಯಾರು ಆನಂದರಾವ್.—ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಫೈನ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ವುದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ? ಈ ರೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇದೆಯೇ ? ಇದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಹೇಳಬೇಕು.

ಇ ಜಿ.ಕೆ. ತೆಕ್ಕೇಡ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ಯಾರು ಕಾನೂನನ್ನು ಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಇದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಭಾಗದ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಐ ಪಿ.ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ., ಎರಡೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಇಲಾಖೆಯೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಶಾಂತಿಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪುಂಡರು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾವಳಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹೋಂ ಮಿಂಟರ್‌ನವರು ಪುಂಡರಮೇಲೆ ಕೇಸ್‌ನ್ನು ಫೈಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಲೆಯಾದರೆ ಅಂ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲನೇ ವರ್ತಮಾನ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದು ಆ ಕೇಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕೇಸ್‌ನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಜನರು ಬಂದು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿ ಹೋದರೂ ಕೂಡಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ಪ್ರಕಾರ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೋಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಸ್ ನಡೆಸಿದಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಬದ್ಧರು.

ಇ ರೀತಿ ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೋ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದು ಈ ರೀತಿ ಆತ್ಮಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವಾಗ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೋ ಆ ಭಾಗದ ಜನರಮೇಲೆ

ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯವು ಏನು ಇರುತ್ತದೆ, ಇದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಜನರು ಮಾಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಚೋದನೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಡದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಗೊಳಿಸದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಳುವಳಿಮಾಡಿ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರೋ ಕೆಲವೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ವಂಸಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ವಿದ್ವಂಸಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದರ ಮೂಲಕ ದ್ವೇಶಸೂಯೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಡೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ವಿವೇಚನೆ, ಮತ್ತು ಸದ್ಭಾವನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ರ್ವವರ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವೊಂದು ವಿದ್ವಂಸಕ ಪುಂಡಂ ಜನರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಮನೋದೆಯಿಂದ ತಡೆಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI B. SUBBAYYA SHETTY (Suratkal).—Mr. Deputy Speaker, Sir the Hon'ble Minister has explained the promises of this Bill sufficiently and the hon. members have said that this Bill is necessary. I also agree that this Bill is necessary because in the guise of agitations nobody has got a right to destroy the public property. If anybody destroys public property such persons have to be punished. As already pointed out by the hon. member Sri C.M. Armugham, there is a Section in the Indian Penal Code regarding this. But the Hon'ble Minister and the Government feel that more punishment have to be meted out and to that extent they have provided for punishment in this Bill for the offences committed. But there are certain reservations regarding Clause 4 of this Bill and some hon. member have already expressed their reservations regarding the power of the State Government to impose collective fine. Just now the Hon'ble Minister read out the relevant provisions contained in the Protection of Civil Rights Act, 1955. It is almost the same. Section 10 of the Protection of Civil Rights Act and Clause 4 of this Bill are similar. But I would like to make certain distinctions regarding this. Here, I would like to know what is the background of that particular section in the Protection of Civil Rights Act and whether it would be proper to bring in that provision in this Bill?

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Here it is regarding protection of public property.

SRI B. SUBBAYYA SHETTY.—The offences and the punishment prescribed under the protection of Civil Rights Act is entirely different. It is regarding the untouchability. The offences of untouchability and punishments have been mentioned there. Just to stress my argument, I would like to point out one provision which is contained here. Sub-Section (2) (ii) of Section 7 of the Protection of Civil Rights Act says :

“Whoever takes any part in the ex-communication of such person, on the ground that such person has refused to practise untouchability or that such person has done any act in furtherance of the objects of this Act, shall be punishable...

In the Civil Rights Act there are instances wherein the entire community itself might be engaged in such sort of offences, the offences which just now read out. Ex-communication means, ex-communication of a person who opposes such practice, would involve the entire community, the entire locality itself.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—It may be individual also,

SRI B. SUBBAYYA SHETTY.—Ex-communication by an individual may be done from a house but ex-communication normally would mean that ex-communication from the community. So, the entire community would be involved in ex-communicating a person. So, such offences are contemplated in the Civil Rights Act. In that background Section 10A was enacted to punish such persons who will be involving in such type of cases. Section 10A is copied here and incorporated in Clause 4 of this Bill. I will read Clause 4 of the Bill.

“If, after an enquiry in prescribed manner, the State Government is satisfied that inhabitants of an area concerned in”...

So, inhabitants of an area means—persons living in a particular area would be concerned in such offences of ex-communication and such offences which are connected with the untouchability of such community or such area, would be punished with collective fine. But, here in this case it is completely dissimilar. I agree, it is very reprehensible that certain individuals indulge in destroying the public property and our experience is that none of the entire community in a sort of emotion would destroy the public property.

4-00P.M.

Some hooligans would destroy the public property; this is our experience. When such is the case, if we give such powers to the

Government, I feel it may be misused. I feel that such powvrs need not be given because the cases which we have quoted now under the Protection of Civil Rights Act are completely dissimilar and in this case such instances cannot occur at all. So, here, this section may be redundant. Supposing if, the people residing in Jayanagar commit any act of holiganism in Malleswaram, it is not proper to put collective fine on the iahabitants of Mallhswaram. I feel that the Government may take some action instead of putting collective fine and also I feel that this particular clause may be deleted. Thank you sir.

† SRI V.V. PATTAR.—Mr. Speaker Sir, I welcome this Bill and I would like to reply to some of the points raised by my learned friends. First of all, my learned friend Sri C.M. Armughem has questioned the very necessity of this Bill, saying that when there is a provision in the Indian Penal Code i.e., Sections 425-426-427, what is the necessity of bringing this particular Bill. This is the first question which he raised. For this, my submission is, Mr. Macaule has written the Indian Penal Code about 150 years ago. At that time perhaps, large scale offences, such as looting, arson etc., might not have been there and might not have happened often and often as we have been seeing now. Therefore, punishment that is to be awarded in such cases may not be a good remedy and may not restrain people from committing such offences. Therefore, the State Government is bringing this particular Act. Here, the very punishment to be aware ded in such cases is five years rigerous imprisonment, maximum and six months minimum; such provision is not there in the Indian Penal Code. Therefore, such an Act is necessary. Under the Indian Penal Code, if a person commlts an offence, what happens, he may, perhaps be excused under the provisions of the Offenders Act. But, here, the Act prescribes a minimum punishment; he cannot escape from the cluthes of the Act. Therefore, there is a necessity of bringing such an Act and the Government is justified this Act. Then, much grievances have been ventilated by my learned friend so far as section 4 is concerned. For this, I draw the attention of the hon. Member to the proviso contained in the Bill, which says thus:

“If, after enquiry in the prescribed manner, the State Government is satisfied that the inhabitants of an area are concerned in.”

So, in each and every case we are not imposing collective fine but we are making preliminary enquiry. In other words, the State Government is holding an enquiry before imposing fine on the inhabitants of a particular locality. So, first they make an enquiry and if the Government is satisfied that the inhabitatants of a particular

area have committed the offence, the only imposition of collective fine is there. Even now also we put punitive tax on some villages where they quarrel often and often by this way, they would take efficient measures to suppress hooliganism. Likewise, this collective fine will also be out. In the next clause, it is stated that the agrived can file a petition and get exemption from payment collective fine. No fee shall be charged for such petitions. So, under these circumstances, I do not know what is the objection in putting this particular clause in this Bill. Further, I submit that a very good thing has been provided in this particular Act. Then, the clause 5 says as follows ;

“The State Government may, after such enquiry as it may consider necessary, determine the amount of compensation which in its opinion, may be paid to the persons who suffered loss or damage as aforesaid and pay the same out of the fine collected”

Here is a noble idea i.e., if a man is suffering due to an Act of unlawful assembly then that man has to be compensated. This is a most welcome provision in this Bill. Another point raised by Sri Arumgham was, there would be two trials on a particular man for a particular offence. Here, there is no question of having two trials in respect of cases, which can be separately tried. In such cases, we can file a case under section 427 of the IPC read with Section 3 of this particular clause. There can be only one trial and there would not be two trials at all. When there is an accident, the charge-sheet is always filed against the driver of the bus or any other vehicle, both under the Indian Penal Code as well as under the Motor Vehicles Act. I think, both offences can be tried together and the concerned person be punished. This particular Bill which is proposed to be an Act, contemplates certain extraordinary circumstances under which action can only be taken, for example, unlawful assembly, wast destruction etc. etc and not when few persons or goondas burn buses.

I wholeheartedly welcome this Bill which will suppress the crimes

I thank the Chair for giving me this opportunity to speak.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶಿರಾಡಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಮೊಸನಗರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿತು. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಮಗಂ ರವರು ಹೇಳಿದರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾಲಂಗಳು ಇವೆ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಲು ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇಕೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಐ.ಪಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಕಾಲಂಗಳು ಇದ್ದರೂ ಇಂತಹ ತಪ್ಪಿಗೆ ಇಂತರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ ಕಾನ್‌ನೋಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಮೆಮ್ ಸಾನ್ ಕಾನ್‌ನೋಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ವಕೀಲರಾಗಿರುವುದು ನಾನು ವಕೀಲನಲ್ಲ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು

ಕಂಪ್ಲೈಂಟ್‌ಗಳು ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಬಿಲ್ಸ್‌ನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೂ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಜಯಕಾರಗಳೇ, ಅವರುಗಳ ಮೇಲೆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಬೇರೆ, ಯಾರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಂದರ ನಗರವನ್ನು ವಕ್ರರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಆ ಸುಂದರತೆಯ ಸ್ಮರಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ನೌಕರರು ತಮಗೆ ಆಗದವರ ಹೆಸರನ್ನು ನಗರದ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ನಗರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸತಕ್ಕಂತಹ ಹವ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಓಡಾಡುವ ರಸ್ತೆಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಬರೆದು ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮಂಟುಮಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಬಸ್ಸು ಹೋಗುವಾಗ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಶಾಸನ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇವತ್ತು ಚಳುವಳಿ ಶುರುಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದು ಇನ್ನು ಜನನೋ ಮಾಡುವುದು, ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾನಿಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ನಾಳೆ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದು, ಕೆಟ್ಟ ಜನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದು ಅವರ ದಡ್ಡತನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಚಳುವಳಿ ತಲೆಕೆಡಿಸತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಗುಂಪು ಸೇರಿದಾಗ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವನು ಎಂ. ಎ. ಅಥವಾ ಎಷ್ಟೇ ಓದಿದರೂ ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮಾಜಘಾತಕ ಶಕ್ತಿ ಎಳೆದು ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಇಂತಹ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಸರ್ಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮೆಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪ್ರೊ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ. — ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ಪತ್ತಾರ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಆರೈಗಂರವರು ಎತ್ತಿದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಭಾಸ್ಕರನಾಯ್ಕರವರು ಮತ್ತು ಶೀರ್ಗಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಸೆಕ್ಷನ್ಸ್, ೪೨೫, ೪೨೬ ಮತ್ತು ೪೨೭ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ —

“425-Whoever, with intent to cause, or knowing that he is likely to cause, wrongful loss or damage to the public or to any person, causes the destruction of any property, or any such change in any property or in the situation thereof as destroys or diminishes its value or utility, or affects it injuriously, commits “mischief”

Now, the punishment for mischief is prescribed under Section 426. It speaks thus.—

“426-Whoever commits mischief shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to three months, or with fine, or with both.”

Further, Section 427 speaks thus.—

“427-Whoever commits mischief and thereby causes loss or damage to the amount of fifty rupees or upwards, shall

be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both.

Then, I come to the Prevention of Destruction and Loss of Property Bill, 1981. The Clause-2 (b) of the said Bill reads thus.—

“2. Punishment for committing mischief in respect of property.—

Whoever,—

(b) causes loss or damage to any property in any area during the period when an assembly of five or more persons in such area is prohibited by or under any law for the time being in force, or when such assembly is deemed as an unlawful assembly under section 141 of the Indian penal Code, 1860”

This is absent in the Indian Penal Code. Then, so far as the punishment is concerned, we have prescribed more deterrent punishment. We have enhanced the fine too. ನಾವು ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು ? ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೂ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆದ ಮತ್ತು ಸುಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಸ್ಸುಗಳು ೨೦೦, ಇವತ್ತು ಒಂದು ಬಸ್ಸಿನ ಬೆಲೆ ಒಟ್ಟು ಕೂಡಾಯಿಗಳು, ೨೦೦ ಬಸ್ಸುಗಳ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ೨೦೦ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಸೌಕರ್ಯ ಹೋಯಿತು; ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಷ್ಟು ಭಾಸಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದು ಹಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಜನಗಳ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಸಹ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. I hope my learned friend will agree with me.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—Do you mean that this has been brought only after the ‘Ryots Chaluvali’ to put down the ryots ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಎಂದು ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ತತ್ವ ಇದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಿವಿಲ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಗೂ ಮತ್ತು ಈಗ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ನೋಡಿದರೆ ತಾಳೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಸಿವಿಲ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಏನಾದರೂ ನ್ಯಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಒಂದೇ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಇಲ್ಲದೆ ಅವನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾಗಿಯೂ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡವರ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯ ಜನರ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಹ ಭಾಸಾಗಿ ತಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಸರಿ ಎಂದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. The same analogy holds good here also. We have incorporated punitive clause in this Bill. As the Hon'ble Member Sri C. M. Arumugham has said, when a person has committed two offence, he is definitely liable for punishment for

two independent offence. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾನಿಟೇವ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎನಾ ಆರ್ಬಿಟ್ರರಿಯಾಗಿ ಏನೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರೋಲ್ಸ್ ಒಂದನ್ನು ಫ್ರೇಮ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಡಿದ ನಂತರ ರೋಲ್ ಕಾಪಿಯೊಂದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ ಎನಾ ಬೇರೆ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಆರ್ಬಿಟ್ರರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. Stake is heavy. ಆ ಸಂದರ್ಭ ಈಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎನಾ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾವು ತಂದಿದ್ದೇವೆ; ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವತ್ತೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಆಸ್ವಾಸನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಜುಡಿಷಿಯನ್ ವೇನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕಂತಹಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಆ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಕಲಂ ನೋಡಿದರೆ ಗದತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

2. Punishment for committing mischief in respect of property :
Whoever,—

a) commits or attempts to commit, or instigates, incites or other wise abets the commission of mischief within the meaning of section 425 of the Indian Penal Code, 1860 (Central Act 45 of 1860) and causes loss or damage to any property; or

b) causes loss or damage to any property in any area during the period when an assembly of five or more persons in such area is prohibited by or under any law for the time being in force, or when such assembly is deemed as an unlawful assembly under section 141 of the Indian Penal Code, 1860 (Central Act 45 of 1860).....

ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ; ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ೪೨೫ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ೧೪೧ ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಈ ಕಾಗ್ಗಿಸಬಲ್ ಅಫೈನ್‌ಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಅದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಪೊಲೀಸಿನವರು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ನವರು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ

ಹೋದರೆ ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು, ಪಬ್ಲಿಕ್‌ನವರು ಕೊಡಬೇಕು, ಅದು ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್‌ಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನ್ ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್‌ಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಅವನನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಸೆಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ? ೪೨ ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ೫೪ ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಕೇಸ್ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಯಾವುದು ನಾನ್‌ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಯಾವುದು ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

SRI Y. RAMAKRISHNA.—It is well laid down in the Criminal Procedure Code. That is why, I have adopted this word 'mischief' from the Criminal Procedure Code as contemplated under Section 425, 426 and 427. Secondly, the Complainant is the owner of the Bus, that is, the Corporation. The Corporation will complaint to the Police and the Police will take action. Therefore, the Transport Corporation is the owner.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿನಲ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನಾಟಿಬಿಲಿಟಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. Whether it is cognizable offence or non-cognizable offence.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—When you see the punishment, it is well understood that it is a cognizable offence.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇದೆ. ಯಾವುದು ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಯಾವುದು ನಾನ್ ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಅನ್ನುವ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿನಲ್ ಕೋಡ್ ೧೪೧ ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲ, ನಾನ್ ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ? ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದು ಅನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದವರನ್ನು, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಕಾಗ್ನಿ ಸಬಲ್ ಅಫೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಸಾಧನೆಯಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—We are discussing about the State Act and you are saying about the Central Act. I do not know how.....

SRI VEERASHEETTY KUSHNOOR.—Under what Act they are going to prosecute the persons, whether under I. P. C. or under Criminal Procedure Code. Under what authority they are going to prosecute them ?

4-30 P. M.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Please go through Chapter 23.

SRI BHASKAR NAIDU.—Sir, there is an apprehension and many of us are not able to know exactly what is the Bill as meant by the hon. Minister. There are questions and counter questions which have to be answered very clearly. If the hon. Minister is not able to answer them, let him take time.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—I have answered every point. I do not know which point I have omitted, I am going to repeat it again. Why do you link these two Acts, that is his question. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕಾನ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಆಗ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಪೋರ್ಟ್‌ಲೆಂಡ್ ಆಫ್ ಸಿವಿಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಳಿರಲಿವೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿಂದೆ ಸಮಾಜ ಇರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಗ್ರೂಪ್ ಆಫ್ ಪೀಪಲ್ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸರ್ವೋಚ್ಚನಿಂದ ಇವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. That is the analogy. The same analogy holds good here also. Therefore I have adopted that Act. It may not satisfy you but it has satisfied the Government.

SRI BHASKAR NAIDU.—You cannot just brush aside and say this This is a very important bill. As Sri Basavalingappa very clearly asked, who is the complainant ?

SRI Y. RAMAKRISHNA.—The owner of the buses.

SRI BHASKAR NAIDU.—Please tell us where are they going to be charged and which Court ? That is the most important thing.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ೫ ವರ್ಷ ಸಹಾ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರಾರೂ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫೈನ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—If you do not follow the procedure, they will strike down. You can take it up tomorrow. We will study it.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I have got another point.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Is it about the Ordinance ?

SRI C. M. ARUMUGHAM.—Yes, Sir, it is said that this Ordinance would come in to force at once. So it is in force now. In section it is said :—

“If after enquiry in the prescribed manner”

What is this 'prescribed manner'? And then Section 5 of the Ordinance says :—

“The State Government may make rules for the purpose of carrying out the purposes of this Ordinance.”

Now the hon. Minister has said that the Rules have not been framed. And in this Bill it is not said that the Rules framed will be placed before the House. It is there in all other Bills, but here it has not been mentioned. That means, you want to by-pass the Legislature. Take for example the Karnataka Prevention of Incitement to Refuse or to Defer Payment of Tax Bill, 1981, in which it is clearly mentioned :—

“Every rule made under this Act shall be laid as soon as may be after it is made, before each House of the State Legislature

Here you have not said this. Then, it has come into force at once and you have not framed rules to implement it. Therefore, you have not properly informed the President under Article 213 of the Constitution. It says :—

“If at any time, except when the Legislative Assembly of a State is in session, or where there is a Legislative Council in a State, except when both Houses of the Legislature are in session, the Governor is satisfied that circumstances exist which render it necessary for him to take immediate action, he may promulge such Ordinances as the circumstances appear to him to require :

Provided that the Governor shall not, without instructions from the President, promulgate any such Ordinance if..”

You got instructions from the President. For what? Have you informed the President that you have not framed the Rules? You have not implemented this Ordinance because you have not framed the Rules. You want to by-pass the Legislature. Where was the necessity?

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Sir, the hon. Member is reading Article 213 of the Constitution wherein the Governor has been given full powers. It is only after satisfying all the provisions, that this Bill has been brought.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—It is evident that the Bill has not come in perfect order.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—What is imperfect? Tell me in what form it ought to have been brought.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—In your anxiety to see that the Bill is passed, please do not try to push it down our throat. Otherwise, please constitute a House Committee and place it before it.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಉದ್ರಿಕ್ತ ರಾಗುತ್ತಾರೋ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣರವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರುವವರು ಈಗ ಏಕೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರ್ಪಸ್ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? I do not expect. Is it the manner whether you accept or not?

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ, ನೀವು ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

SRI K. BHASKAR NAIDU.—Sir, the hon. Minister need not teach us how to behave. I take objection to it. He need not treat us so lightly. Through you I would appeal to the hon. Minister that let him not try to just teach us how we should behave.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಾವಿಸಬಾರದು.

(INTERRUPTION)

SRI Y. RAMAKRISHNA.—To convince them....ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ತಪ್ಪೇ ?

SRI K. BHASKAR NAIDU.—If he wants to convince, let him tell us what exactly it is.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ. ಆದರೆ ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೋ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I will make my question clear to you. The Government should answer my question properly. In this ordinance he says.

“Now, therefore, in exercise of the powers conferred by Clause (1) of Article 213 of the Constitution of India, the Governor of Karnataka is pleased to promulgate the following Ordinance : namely :”

Before that it says,

“And whereas the instructions of the President have been obtained in pursuance of Clause (1) of Article 213 of the Constitution of India.”

My submission is, without framing any rules they promulgated the ordinance. What is the necessity? If the circumstances warranted issue of ordinance, how can you implement this without framing rules? They have also not said that they would be placing the rules

before the Legislature. That means, you are by-passing the legislature. That is my point. Therefore you have misinformed the President. Before you could obtain the instructions from the President. You have not placed before us the rules. What was the compelling reasons for the Government to promulgate the ordinance? Why the ordinance was issued without framing rules? Ordinance means, it becomes law and there must be rules. In the absence of rules, there was no need for the ordinance. When the Assembly was meeting on 22nd there was no need, there was no urgency to promulgate the ordinance on 16th. I want to bring to the Government's notice what the Speaker of the Lok Sabha has said. Regarding this point.

"Mr. Balaram Jakhar expressed concern over the issue of ordinances especially on the eve of House Session."

Was any provision of the Act implemented or used? It is not, because there was no rules. Without rules why did you promulgate ordinance and why did you obtain instructions from the President? In the Ordinance and in the Bill also you have not said: "Rules made under this Act shall be laid before the Legislature". That means, you are intentionally by passing the legislature. That is important. It is very bad in character.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೈ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ರೂಲ್ಸ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಅವೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

"The proposed delegation of Legislative power is of a normal character."

This point I have made very very clear more than once. I cannot understand whether both the Act and rules are framed simultaneously.

MR. DEPUTY SPEAKER.—According to the Hon. Minister for Law, it is not necessary and it is a routine course. This information he has expressed. I think there is no intention to by pass the legislature which he has also said.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—I am unable to convince the Deputy Speaker. Mr. Deputy Speaker, I am not saying about ordinance. You wanted to punish somebody who indulged in the commission of a mischief and you have brought the ordinance. But there is no rule for implementing this ordinance.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Even to prevent mischief, the Government should be equipped with some powers. For that purpose, they are well within their rights.

SRI C. M. ARUMUGHAM .— Section 4 say: “ If after enquiry in the prescribed manner... ” I only ask, how they could take action under this ordinance without any rule being framed. Please read Clause 4. They want to impose Collective Fine. “ If after enquiry in the prescribed manner ... ”. What is the ‘ prescribed manner ’ ? That comes under rules, You have not framed rules so far. It was not a bill, it was an ordinance. You wanted to use it immediately. You have promulgated this ordinance on the 16th when the Assembly was due to meet on the 22nd. You were in a hurry to do so because the circumstances warranted it. There was necessity to bring it. But without rules you cannot implement it

MR. DEPUTY SPEAKER .— Rules will follow automatically. There is no necessity also because it is an Act.

SRI C. M. ARUMUGHAM .— Yesterday it was an Act. Therefore, the President of India was not properly informed by the Government or the Governor.

MR. DEPUTY SPEAKER .— This is your opinion. This is a legal aspect. Therefore I am convinced about this.

SRI C. M. ARUMUGHAM .— Why not you refer it to a Committee ?

MR. DEPUTY SPEAKER .— If I am satisfied I would have definitely done it but I am not satisfied.

SRI C. M. ARUMUGHAM .— I will convince you because this Bill is shabbily drafted and bad in law. It has been done in a hurry. You can constitute a House Committee and refer this matter to the Committee.

MR. DEPUTY SPEAKER .— I am not satisfied. I will now put it to the vote of the House. The question is :

“ That the Prevention of Destruction and Loss of Property Bill, 1981 be taken into consideration. ”

The motion was adopted

CLAUSE BY CLAUSE CONSIDERATION

CLAUSES 2 to 6

MR. DEPUTY SPEAKER .— The question is :

“ That Clauses 2 to 6, both inclusive do stand part of the Bill. ”

The motion was adopted

Clause 2 to 6 both inclusive were added to the bill,

CLAUSE 1 ETC

MR. DEPUTY SPEAKER .— The question is :

“ That Clause 1, the Long Title, the Preamble and the Enacting Formula do stand part of the Bill. ”

The Motion was adopted.

Clause 1, the Long Title, the Preamble and the Enacting Formula were added to the Bill.

MOTION TO PASS

SRI Y. RAMAKRISHNA .— On behalf of the Chief Minister : I move

“That the Prevention of Destruction and Loss of Property Bill, 1981, be passed. ”

MR. DEPUTY SPEAKER.— The question is :

“ That the Prevention of Destruction and Loss of Property Bill, 1981, be passed. ”

The Motion was adopted and the Bill was passed

THE DISTURBED AREAS (SPECIAL COURTS) (KARNATAKA AMENDMENT) BILL, 1981.

The motion to Consider

SRI Y. RAMAKRISHNA .— (Minister for Law and Parliamentary Affairs) .— Mr. Deputy Speaker Sir, on behalf of the Chief Minister, I beg to move :

“ That the Disturbed Areas (Special Courts) Karnataka Amendment) Bills, 1981, be taken into consideration. ”

The question was proposed.

ಶ್ರೀ ಪ್ರ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ .— ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಮತಗಳನ್ನು ಅದಲಂಭಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ವಿಧವಿಧವಾದಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತಹ ಜನರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಳಬೇಕು, ಬದುಕಬೇಕು, ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ನೆಲಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಜನರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ, ಇಲ್ಲವೇ, ಶಾಂತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಸಾರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಂತಹ ಏರಿಯಾವನ್ನು ಡಿಸ್ಟರ್ಬ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಅಂದರೆ ಅಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಸಾರಲು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.